

► Jubilarissen bij Parochieel Gemengd Koor

Al veertig jaar een passie voor zingen

16/11-22

Maar liefst veertig jaar zijn Riek Swaanen en Nettie Castelijns actief bij hun koor in Hoogeloon. Alle reden om de twee eens goed in het zonnetje te zetten.

Wim Claassen

Hoogeloon

Twee leden van het Parochieel Gemengd Koor in Hoogeloon ontvangen binnenkort de eremedaille in goud van de Nederlandse Sint Gregorius Vereniging. Ze zijn veertig jaar actief lid en dat verdient waardering en aandacht, zo vindt het bestuur van het koor.

Voor de dames zelf had het niet gehoeven, zoveel aandacht, maar ze schikken zich graag in het belang van de zestien leden tellende vereniging.

Zingend poetsen

Met haar 89 jaar beklimt Riek Swaanen nog elke week de trappen in de Pancratiuskerk voor de koorrepetitie. „Van kinds af aan heb ik zingen altijd heel erg leuk gevonden. Toen ik jong was moest ik met mijn zus wekelijks acht paar schoenen poetsen. Dat deden we al zingend en zo mogelijk meerstemmig, dat vond ik zo geweldig.” Helaas: „Een jongerenkoor was er toen nog niet.

Swaanen: „Nadat ik getrouwd was kregen we negen kinderen, we runden een boerderij en mijn inmiddels overleden man was sterk betrokken bij de dorpse gemeenschap. Dat ging altijd in goede harmonie maar de wens om in een koor te zingen bleef al-

▲ Riek Swaanen (links) en Nettie Castelijns voor een afbeelding van de kerk DORIS VAN GOOL/DCI MEDIA

Terwijl wij acht paar schoenen poetsen, zongen mijn zus en ik meerstemmig

– Riek Swaanen

tijd sluimeren. Toen de kinderen wat groter waren ben ik lid geworden van het koor en zo lang het gaat blijf ik er mee doorgaan.”

Muziek in het bloed

Bij Nettie Castelijns (67, geboren Mollen) zit de muziek in het bloed. Ze woont vanaf 1975 in Duizel maar is al die jaren als dirigente het Hoogeloonse koor blijven dienen. „Mijn vader was de koordirigent toen hij in 1982 overleed. Ik werd aansluitend als 27-jarige door het bestuur gevraagd om het dirigentenstokje over te nemen, een toch wel zware verantwoordelijkheid. Het was een moeilijk en emotioneel besluit waaraan ik de voorwaarde

koppelde om dan een driejarige opleiding tot koordirigent te mogen volgen. Omdat ik via de fanfare al de nodige muzikale bagage had vergaard, kon ik het traject in twee jaar afronden.”

Trouw aan Hoogeloon

Is zij vanuit de Duizelse gemeenschap nooit benaderd om daar aan te sluiten? „Jazeker, maar ik ben toch altijd het Hoogeloonse koor trouw gebleven. Met twee kinderen kon ik dat in de thuissituatie goed regelen en ik beschouw het als een voordeel dat ik na een repetitie wat meer afstand tot de zanggroep kan nemen. Want er moet ook wel eens een harde noot gekraakt worden. Dan vond ik het prettiger om de volgende dag dat koorlid niet tegen te komen.”

In algemene zin hebben beide zanggroepleden het prima naar de zin. „Met elkaar hebben we veel gezelligheid en sociale contacten.” Op 19 november ontvangen zij de eremedaille met oorkonde en is er naast de H. Mis een diner met alle koorleden.